

Düsseldorf: Problemi psihoterapije kod migranata

Sendung vom 14. Dezember 2010

U liječničkoj Komori u Düsseldorfu je od 9.- 11. decembra 2010. održan 4. kongres transkulturalne psihijatrije, psihoterapije i psihosomatike za njemačko govorno područje s više od 200 sudionika i referenata iz Njemačke, Austrije i Švicarske.

Pod geslom "Izaći na kraj s tijelom i dušom" organiziran je 4. kongres transkulturalne psihijatrije, psihoterapije i psihosomatike za njemačko govorno područje u Düsseldorfu, a u svrhu jedinstvene razmjene iskustava glede učinkovitosti raznorodnih terapija i zbrinjavanja pacijenata migrantskog porijekla, t.j. onih, koji pate od psihosomatskih tegoba. Tako zamišljen, taj skup je ujedno neprijeporno predstavljao i značajan prilog procesu integracije. Stoga se kao ključno pitanje samo nametnulo: kako se može efikasno pomoći onima, koji slabije ili uopće ne vladaju jezikom nove životne sredine, kamo su dospjeli, recimo u dobi, kad više nisu, kao u mladosti, prijemčivi za nove informacije.

Eva van Keuk, diplomirana psihologinja iz dizeldorfskog Centra za izbjeglice, kaže: "Mi radimo isključivo s izbjeglicama i oni ne znaju njemački, pa najčešće koristimo usluge prevoditelja, obučenih u osnovnoj psihologiji. Jako je važno, naime, da se pacijent izražava na materinjem jeziku, kako bi iznijansirano pojasnio svoje tegobe. Stoga su psiholozi Bundestagu uputili peticiju, zahtijevajući da se dogma o terapeutiziranju na njemačkom, više ne smije tolerirati, jer se slijedno tomu, ne može pružiti odgovarajuća skrb. Primjerenom brizi su velika prepreka i nerazjašnjene financijske okolnosti, jer neke klinike imaju predviđen budžet, ali trošak takvih terapija nije reguliran na razini zdravstvenog osiguravatelja. Što se tiče, konkretno regije Jugoistočne Europe, puno smo pacijenata imali odmah nakon rata u Bosni, a sada ih je mnogo s Kosova, premda je tamo rat odavno završio i navodno je uspostavljena stabilnost, čini se da je situacija krajnje teška i napeta. Inače, čak više od 90% naših pacijenata pati od općih poremećaja, koji ne moraju uvijek biti posttraumatskog karaktera."